

tion asianomaisilla viranomaisilla on kuitenkin perusteltua syytä olettaa konsulilähetyksen sisältävän muuta kuin virallisia asiapapereita tai virkakäyttöön tarkoitettuja esineitä, he voivat ehdottaa, että lähettäjävaltion valtuutettu edustaja avaa heidän läsnäollessaan tällaisen lähetyksen. Jos tähän pyyntöön ei suostuta, he voivat vaatia lähetyksen palauttamista lähettäjäällä.

(3) Vastaanottajavaltio myöntää konsulikurirille, jolla on hänen asemansa ja kuriirilähetyksen lukumäärän näkyvästi osoittava virallinen asiakirja, samat oikeudet, erioikeudet ja -vapaudet kuin läfaettajavaltion diplomaattisille kuriireille.

Tätä sovelletaan myös konsulikuriiriin ad hoc, jonka erivapaudet kuitenkin lakkaavat sen jälkeen, kun hän on luovuttanut konsulilähetyksen vastaanottajalle.

(4) Konsulilähetyksellä voidaan uskoa myös ilma-aluksen tai aluksen päällikölle. Hedtä ei pidetä kuitenkaan konsulikuriireina. Konsuliedustusto voi antaa konsuliedustuston jäsenelle tehtäväksi vastaanottaa konsulilähetyksen välittömästi lähettäjävaltion ilma-aluksen tai aluksen päälliköltä tai luovuttaa se tälle asiannfiikaiset turvallisuusmääräykset huomioon ottaen.

14 artikla

(1) Konsuliedustuston päällikkö on henkilökohtaisesti loukkaamaton eikä hän ole vastaanottajavaltion rikos-, siviili- ja hallintotuomiovallan eikä muiden asianomaisten viranomaisten pakkotoimenpiteiden alainen.

(2) Mitä(1)-kohdassa on määrätty, ei sovelleta oikeudenkäyntiin

1. joka aiheutuu sopimuksesta, jota tehdessä hän ei ole nimienomaisesti tai muutoin havaittavasti toiminut lähettäjävaltion toimeksiannosta;
2. jota kolmas henkilö ajaa vahingosta, mikä on johtunut kulkuneuvon vastaanottajavaltiossa aiheuttamasta onnettomuudesta;
3. joka koskee henkilökohtaista vastaanottajavaltiossa olevaa kiinteätä omaisuutta, ellei sitä käytetä lähettäjävaltion toimeksiannosta konsuliedustuston tarpeisiin;
4. joka koskee jäämistöasiaa, jossa hän esiintyy yksityishenkilönä eikä lähettäjävaltion nimissä testamentin toimeenpanijana, pesänselvittäjänä, perillisenä tai testamentin saajana;
5. joka liittyy hänen vastaanottajavaltiossa virallisten tehtävien ohella harjoittamaan vapaaseen ammatti- tai liiketoimintaan.

(3) Konsuliedustuston päällikköön voidaan kohdistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä (2)-kohdassa mainituissa tapauksissa ja vain sillä ehdolla, että ne voidaan toteuttaa puuttumatta hänen henkilönsä tai virka-asuntonsa loukkaamattomuuteen.

(4) Konsuliedustuston päällikön perheenjäseniin sovelletaan (1) — (3)-kohtien säännöksiä.

15 artikla

(1) Konsulivirkamies, joka ei ole konsuliedustuston päällikkö, ja konsuliedustuston toimihenkilö nauttivat erivapauksia vastaanottajavaltion rikos-, siviili- ja hallintotuomiovallasta kuten muiden asianomaisten viranomaisten pakkotoimenpiteistä toimintojen osalta, jotka on suoritettu konsuliedustuston tehtävien hoitamiseksi.

Konsulivirkamiestä, joka ei ole konsuliedustuston päällikkö, ei saa väliaikaisesti pidättää tai vangita eikä alistaa henkilökohtaisen vapautensa muunlaisen rajoittamiseen, paitsi tahallisesti suoritettun rikoksen vuoksi, josta vastaanottajavaltion lakien mukaan saattaa seurata viiden vuoden tai ankarampi vapausrangaistus tai että häntä vastaan pannaan täytäntöön oikeusvoimainen tuomio sellaisesta rikoksesta.

(2) Jos konsuliedustuston jäsentä vastaan aloitetaan rikosoikeudenkäynti tai hänet pidätetään väliaikaisesti, vangitaan tai alistetaan henkilökohtaisen vapautensa muunlaisen rajoittamiseen, vastaanottajavaltion asianomaisten viranomaisten on ilmoitettava tästä välittömästi konsuliedustuston päällikölle.

(3) Jos konsulivirkamiestä vastaan aloitetaan rikosoikeudenkäynti, niin se on suoritettava konsulivirkamiehelle virka-asemansa perusteella kuuluvalla kunnioituksella ja sillä tavalla, että konsuliedustuston tehtävien hoitoon vaikutetaan mahdollisimman vähän.

(4) Kohdassa (1) mainitun henkilön erivapaus ei ulotu 14-artiklan (2)-kohdassa mainittuihin tapauksiin.

(5) Kohdassa (1) mainittua henkilöä vastaan saa ryhtyä täytäntöönpanotoimenpiteisiin vain 14-artiklan (2)-kohdassa ja 15-artiklan (1)-kohdassa mainituissa tapauksissa.

16 artikla

(1) Vastaanottajavaltion tuomioistuimet tai muut asianomaiset viranomaiset voivat kutsua konsuliedustuston jäsenen todistajaksi. Hän ei ole kuitenkaan velvollinen antamaan lausuntoja asioista, jotka liittyvät hänen virkatoimiensa hoitamiseen.

(2) Jos konsuliedustuston jäsen kieltäytyy saapumasta todistamaan vastaanottajavaltion tuomioistuimissa tai muiden asianomaisten viranomaisten edessä, ei häntä vastaan saa käyttää minkäänlaisia pakkotoimenpiteitä tai rangaistuksia.

(3) Konsuliedustuston jäsenen todistanlausuntoa pyytävän vastaanottajavaltion tuomioistuimen tai muiden asianomaisten viranomaisten on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta tämän virkatehtävien hoitaminen ei estyisi. Lausunto voidaan siksi ottaa vastaan suullisesti tai kirjallisesti/konsuliedustustossa tai konsuliedustuston jäsenen asunnossa. Konsuliedustuston jäsen ei ole velvollinen antamaan valaa tai vakuutusta eikä asettamaan vakuutta.

(4) Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vastaavasti konsuliedustuston jäsenen perheenjäseniin.

17 artikla

(1) Lähettäjävaltio voi luopua konsuliedustuston jäsenelle ja hänen perheenjäsenilleen 14, 15 ja 16 -artikloissa myönnettyistä erioikeuksista ja -vapauksista. Luopumisesta on jokaisessa yksittäistapauksessa kirjallisesti ilmoitettava.

(2) Jos konsuliedustuston erivapautta tuomiovallan suhteen nauttiva jäsen nostaa kanteen, ei hän voi välittömässä yhteydessä pääkanteeseen olevan vastakanteen osalta vedota tuomiovaltaa koskevaan erivapauteen.

(3) Luopumisen oikeudenkäyntiä koskevasta erivapaudesta ei katsota sisältävän luopumista tuomion täytäntöönpanoa koskevasta vapautuksesta; tähän tarvitaan eri luopuminen.

18 artikla

Konsuliedustuston jäsen ja hänen perheenjäsenensä vapautetaan vastaanottajavaltiossa kaikista julkisten ja henkilökohtaisten velvoitteiden suorittamisesta.

19 artikla

Konsuliedustuston jäsen ja hänen perheenjäsenensä ovat vapautetut velvollisuuksista, jotka vastaanottajavaltion oikeussäännösten mukaan koskevat ilmoittautumisvelvollisuutta ja oleskululuvan hankkimista henkilöille, jotka eivät ole vastaanottajavaltion kansalaisia.

20 artikla

(1) Lähettäjävaltio ja konsuliedustuston päällikkö ovat vapautetut kaikista valtiollisista tai kunnallisista saantoa koske-